

**СТЕФАН
ФУРНАДЖИЕВ**

ЗАКЛИНАНИЯ



СТЕФАН ФУРНАДЖИЕВ
ЗАКЛИНАНИЯ

chitanka.info

ИЗГОРЕЛИ СМЕ ЦЕЛИ

*Трап.
Дълбок трап.
За дървени въглища.
И за българи...*

*Огън се разгаря —
огън в сърцата.
Сили нямат да догорят
главните,
сили нямат
да се раззеленят...*

*ИЗГОРЕЛИ СМЕ ЦЕЛИ.
Изгорели...
а зъзнем.*

ВЪРВЯ ПО ТРОТОАРИТЕ НАКУЦВАЙКИ...

*Вървя по тротоарите, накуцвайки,
от погледи улучен.*

*И, застанал срещу пътя,
зъбите зъзнат, ставите пукат.
Окадени свекърви са моите ноци,
децата ми — зелено въстание.*

*Пече ме юлска жарава.
Връхлита ме червената шевица на байряка.
Душат ме белите вампири на Марица.
Привличат ме сетивата на Балкана
като магнитни пръсти.*

*Наивно съм плакал до днеска.
Силен съм вече.*

Мамо, давай ми бялата риза...

ПО ВЕЛИКДЕН...

*По Великден
свети Васил
пасе агънца.
Те играят вито хоро,
той им носи зелен здравец.
Те му пеят гердан — песен:
да се раждат момиченца,
хем повити в козя кожа,
хем росени със
росица...*

*По Великден род се роди.
С мъжки чеда — все момчета —
тъмнооки,
синеоки,
с род сродени,
с кръв скръвени.
Да си бият сура ламя,
сура ламя, кръвопийца.*

НА БАЙ МИЛЪО

Нося в себе си
още един човек.
Говоря му —
той мълчи.
Вдигам ръка —
не ми дава думата.

Гневи го
моята къса бразда.
Кладенецът, който
затрупах с пръст и шума...

И спирам.
А през годините
и през мен,
и през вас минава —
Неговата Дума:
Тя ни храни
баща ми насажда хармана,
мама целува хляба.

РЪЦЕ

*Две ръце.
Два меча.
Две знамена —
враждуват от край времена.*

*И насрещният
е винаги враг.
Примиряват се
и започват пак.*

*И цвелят коне.
И гаснат зеници.
За примирие протягам ръце:
Отсреща — шинел без ръкави!*

ЗАПОЧНА ЛИ ВЪРШИТБАТА...

*Започна ли вършитбата
по звездния харман
на „Голямата мечка“?*

*Тихо е.
На Стражата
мъртвите сменят караула.
И аз сънувам:
Гърмят по мечка,
мечка Медарка.
Гарванът черен
цял ден я оплаква.
Млада и силна — мечката пада,
не беше луда, не беше гладна.*

*На лунна светлина дерат кожата и
седем звезди — въпросителни.*

ОТКОЛЕ НА ТРИГЛАВ...

*Отколе на Триглав
бакърените гюмове светят
като жар-птица.
А самарът е мое гнездо.
В тихия клонак
хоризонтът застива ням.
Червени кучета забират
вакли стада.*

*И ден и нощ минават
през процеп на стъргата
безброй сребърни копита.*

*На Триглав
от самодивска гръд
месечината суче мляко.*

БАР

Светлина —
виолетова и синя.
И аз съм тук.
Конякът натежава
очите ми
като след предателство.
Чашите избухват —
барът се превръща
в лобно място.
Светулки са очите
на едно момиче.
Греят перуки
на дневни
икони.
Парите дрънчат
като затворническа верига
в ръцете
на бармана.

БАЛКАНДЖИИ

*На яра,
след процепа на стъргата,
две ръце доят стадата.
И виждам пак далечни дни...
Дими голямото ведро...
Жълтата суроватка.
Мандрата.
И зинали хралупи.
В бакърените гюмове
хоризонтът застава ням.
В горите вървят ямурлуци
и големи вакли стада,
водени от бозови кучета.
Нощем, на яра,
нахълтват вълчи сънища
и страшно вият,
пазени от кучешки лай.
Вълчетата сучат мляко
от овците първескини...*

КУКЕР

*Лапавица. Черна лапавица.
Насъскана земя
срещу мен.*

*Очите под преспи дълбоки,
езика в ледена риза,
костите пукат.*

*Нахлузвам козека.
Пояс дипля.
Плетища тъпча.
Езичник.
Издихвам пеперуди в комина —
змия да не мъти.
Щъркел с човка рало да носи,
жива да е мама,
зли да са верните кучета,
дето с пиринчени челюсти
вълци в мрака давят...*

*По козята връв на екватора
бият чанове.*

ЖЕГА

*Биволи черни,
спечена жега.
Накъде крачите, влачите
черно корито.*

*Ноздри разпалени,
копита — котви.*

И безумни рога.

*Неизлюпени пилета
с въглени черупка.*

Куче плюе червен език.

*Бъзът е клонест,
пеперудата — гола,
а земята е бивол
в облак загледан.*

ЩЕ ДОЙДЕ ВЯТЪРЪТ...

И все пак сватба ще има!

В.

Левски

*Ще дойде вятърът, синият вятър ще слезе
на яра, през процена тесен на стъгата,
дето две ръце предояват стадата
в зелените бакърени гюмове.*

*Заспива ням хоризонта. И небето е бяло
като свобода. Дими голямото ведро.
И в зинали хралупи и в глинени сипеи
вървят големите вакли стада.*

*Червени носят гегите
под високите покриви на гъстите буки.
И стъпват балканджиите с тежки нозе,
в ямурлуците сиви пазят тетрата суха...*

*На яра нощем идват вълчи сънища.
И страшно вият и гонят съня ми.
Ще има сватба, сватба ще има!
Ще има сватба, братя, ще има...*

МЪКАТА СЕЧЕ КОПРАЛИ...

*Мъката сече копрали.
В мъката зрее зелена нива.
От мъката канарата се сцепва,
орли проговарят.
Черепи и кухи костенурки
са спирки на мъката.
Пътят се вие между житата
тича от лудост и радост,
додето стигне мъката:
ритнат мравуняк пред къщи.*

СВАТБА В НЕСЕБЪР

*Като два бели гларуса стъпват младоженците.
Боси по пясъка.
И прегърнати като смокини.
Улиците подскачат по кожата на тъпана.
Заплита се булчинското було в рибарските мрежи.
Несебър е повел хорото на лодките.
Морето праща сребро
за венчални пръстени...*

ЦЯЛ ЖИВОТ ЩЕ ВИЯ КАТО ВЪЛК ЕДИНАК...

*Цял живот ще вия като вълк единак,
студените камъни с нокти ще драця!
Не бързай да легнеш в земята!
Аз съм до теб,
с очи ти говоря,
като прилеп не виждам деня.
Почернял е синът ти —
нехранимайкото.
Прокълната майчице,
гарвани идват от свечерени гори,
кой ще ми прощава вече?
Кой ще ми носи сън
в коша за слама?
Бяла лястовичка ли имаме, мамо?
Или твоята бяла забрадка
е кацнала на плета?*

ПОСОКИ

*Движим се дълги години на право.
Никой не ни пречи.
Никому не пречим.
Стъпваме по букви.
Бягаме по изречения
без многоточия.
В учебника по история
съществуваме точно.*

ИДВАМ СЪС СВАТБИТЕ НА ДЯДО

*Идвам със сватбите на дядо...
Петелджията води хорото.
По броя на кукуриганията предсказвам
каква ще бъде годината.
Но душата ми с друг петел кукурига.*

*И ме кълве
на пищова петлето.
От средата на моя живот
стрелям в тавана идния век.*

В БЪЛГАРСКО ИМЕ

*Като палешник, заровен
в оран,
думите дълбаят
времето.*

*Като палешник, заровен
в словото,
от което тръгва
българското
А — Бе — Ве...*

Българската вяра.

Българското име.

Българската реч.

С меч

от слово.

*Като палешник, заровен
в оран.*

С името на Княза.

Княз на Словото.

Княз на Думите.

Княз на Българите.

*Като палешник, заровен
в оран...*

В българското име.

БИЙ СЪРЦЕТО В САМОТЕН ПОХОД...

*Бий сърцето в самотен поход.
Лазерен лъч гаси око на бухал.
Стоножна пот се сцеежда
и слепоочията парят
като изографисан дъжд
над великата рилска
пустиня
стъклена къща
на свети Иван.*

ГАБАРЕВО

*Все бягам от себе си
и все се настигам.
Заклучвам ръцете си,
а прангите падат.*

*Устата си затварям,
а тя вика и пее.
Лягам на меко легло,
а се будя в Балкана.*

*Плувам в ниви гореци,
а се давя в реки окървавени.
Някой насажда хармани —
хармани от жертви...*

*В очите ми небето е синьо.
Сълзите ми веч не текат.
В сърцето ми еври не пукат.*

От тук е минал Апостолът...

И Габарево свети.

ПРОТОКОЛ

*От тъмното дойдоха — тъмни пастири,
запалиха големи огънове по българско.*

*Искрите стигнаха звездите
и там останаха.*

*Заранта се нахвърлих на стадата,
цял ден ги свиваха в кръг,
по залез отлъчиха агнетата от майките.*

стадата страшно проблеяха.

*Тръгнаха кандилата по селските пътища.
кучетата не знаеха къде да се дятат,
конете удряха копита в земята,
клепалото на манастира се спуска,
а кладенецът си загуби водата.*

ВЯТЪРЪТ СВИРИ НА КАВАЛ...

*Вятърът свири на кавал,
Балканът нарежда:
— Четник на камък умира,
орелът — на рамото му.
ножът — в гръкляна.*

*Вятърът свири на кавал,
Балканът нарежда:
— Сняг вали по зима,
здравец за здраве —
цяла година.
Червен мак — по Илинден.*

*Вятърът свири на кавал,
Балканът нарежда:
„Бачо льо, бачо Никола,
жалба голяма...“*

ХОРО

*На зазоряване, под червеното небе,
от гората излязоха напети мъже;
силни, мълчаливи, брулени от ветровете,
шибани от клони, драскани от тръни,
хапани от зверове,
облечени в дрехи хайдушки.
Един по един след тях надойдоха
по-малките и по-големите братя,
обути в цървули с повдигнати върхове.
Няколко остарели бащи,
поп Минчо
е един луд.*

*Мъжете заловиха хоро —
без гайда и тъпан,
без булка и кум,
пояс за пояс,
рамо до рамо
навой до навой*

ГОЛОБРАДИ ЧЕТНИЦИ НЕ ИЗТЪРПЯХА В ТЪМНОТО

*Голобради четници не изтърпяха в тъмното
край босите крака на войводата.
Гледат куршума в сърцето на другия.
Луната шие цървули с човешки ръце —
ще обува децата ни.
Ботушите не изтърпяха, войводо!
Тия цървули ще носиш до края,
до края на живота си
Утре —
до края на света.*

НЕКА МАГАРЕШКИЯТ САМАР ДА Е СТОЛ...

Нека магарешкият самар да е стол.

Нека коляното да е маса в килията.

Нека ръката на барут да мирише.

Нека българската кожа да е

прокурушумена.

Нашата — българска кожа —

драна,

щавена,

дамгосвана...

Тайник за писма.

НА ПАЗАР В КАРЛОВО

*На пазара всичко можеш да купиш —
на този Карловски пазар!
Земята отдолу стои на камък
и се взира в тези стари жени,
застанали чинно пред плодовете.*

*В отвъдния край на тези сергии
е приседнала самотна старица
с черна кърпа и бели очи.
Парче вестник, купчина семенца...
И кама.
В една ръка — кама,
в другата — кичур руса коса.
Тях не продава.*

*Балканът се е надвесил отгоре,
спечен, онемял от спомени
пред тази картина
на тайната българска библия.*

ПЕСЕН ОТ ДЪБЕНЕ

*От мъка и жал по Левски
жените от село Дъбене
пребращат черни кърпи,
носят черни сукмани,
гледат черно земята
и пеят черни песни.*

*От мъка и жал по Левски
и от омраза към онзи плет,
мъжете на село Дъбене
не си ограждат дворовете,
не връзват цървули и върви,
ходят разгърдени, боси
и стиснато тъпчат земята.*

*И гробищата им са запуснати,
черквата е разтворена,
кандилата угаснали,
иконите — помръкнали.
А ако някой влезе във нея
не казва: „Прости ни Господи!“,
защото молитви мъжете не знаят,
защото Господ вътре Го няма,
защото от деди повтарят:
„Прости ни, байо Василе!“*

ДВОЙНИК

*В мен живее
моят двойник:
по-висок от мене,
по-умен от мене,
по-честен от мене.*

*Тръгна ли на сватба,
закичва ме със здравец.*

*Трудно се разбираме с него!
Трудно живеем двамата...
Трудно вървим през годините,
а заедно ще ни погребват.*

Плачете за него!...

Издание:

Автор: Стефан Фурнаджиев

Заглавие: Заклинания

Издание: първо

Издател: Издателска къща „Време“

Град на издателя: Стара Загора

Година на издаване: 1992

Тип: поезия

Националност: българска

Излязла от печат: 20.6.1992 г.

Редактор: Румен Денев

Технически редактор: Владимир Демирев

Художник: Детелина Димова

Коректор: Георги Георгиев

Адрес в Библиоман: <https://biblioman.chitanka.info/books/13823>

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.